

for Optagelsen af saadanne Bragrester, for saa vidt de ligge uden for Sejløbene, altsaa navnlig de paa Forstrandene staaende Rester af Brag, der ere uskadeliggjorte, tidligere ved Indenrigsministerens, nu ved Landbrugsministerens Foranstaltning; de skulle frit kunne borttages endog saa ved Benyttelse af Sprengstoffer, naar der blot forinden Arbejds Paabegyndelse gøres Anmeldelse dervom til Marineministeren, og det maa efter Lovforslaget være Meningen, at Bragfiskeren efter endt Arbejde frit skal kunne forlade dem i en Tilstand, hvor de ere lige saa farlige for Rednings- og Fiskerbaade, som de vare, forinden de bleve uskadeliggjorte ved det offentliges Foranstaltning.

Der blev ved dette Forslags første Behandling i Landstinget gjort opmærksom paa, at det lider af betydelige formelle Mangler. Udvalget erkender Berettigelsen af den Kritik, som Lovforslaget saaledes var Genstand for i formel Henseende; men det finder ikke Anledning til at indlade sig nærmere paa denne Side af Sagen, da det er af den Formening, at Forslaget af reelle Grunde overhovedet ikke egner sig til at blive til Lov, idet det hviler paa en Mistendelse baade af Ejeren og af det offentliges Ret med Hensyn til de omhandlede Brag.

Udvalgets Flertal (Carstensen, Høst, M. P. Jensen, Rottbøll og Steffensen) skal i saa Henseende bemærke følgende:

Hvad Ejeren angaar, er Forholdet efter den gældende Ret jo det, at han ingenlunde mister sin Ejendomsret til Skib eller Fartøj ved, at det strander eller gaar til Bunds i Søen i eller uden for Sejløbene. Heller ikke fortabes hans Ret ved, at det bjærges af andre, idet han da har Krav paa at faa det bjærge eller dets Værdi tilbage med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, naar han melder sig inden Udløbet af den foreskrevne Frist. Først naar han undlader dette, prækluderes hans Ret, jfr. Forordning af 16de Marts 1842 og Lovene Nr. 157 af 22de December 1876 og Nr. 103 af 10de April 1895.

For det offentliges Bedkommende staves der en Ret med Hensyn til Braget og over for dets Ejer, naar Skib eller Fartøj er

forulykket i dansk Farvand paa et Sted, hvor det ligger til Hinder og Fare for Sejladsen. Omfanget af denne Ret er noget forskelligt efter Stedet, hvor Braget er beliggende. Ligger det paa en Red, i en Havn, i en Kanal eller i et lignende Sejlløb, for hvis Benyttelse der i Medfør, forhen af kgl. Resolution af 4de Februar 1846, nu af Lov Nr. 7 af 30te Januar 1875 er givet reglementariske Bestemmelser, eller paa et Sted, hvor det er til Hinder for Indsejlingen dertil, kan det offentlige i Henhold til disse Bestemmelser forlange af Ejeren, at han inden en passende Frist lader Braget optage, og hvis han ikke gør det, skal Bestyrelsen for vedkommende Havn, Kanal o. s. v. besørge det, og kan da for de derved foranledigede Omkostninger holde sig ikke blot til Braget, men ogsaa til Ejeren personlig, jfr. f. Eks. Reglement af 1ste Juli 1848 § 10 og Befendtgørelse Nr. 178 af 19de September 1895 § 16 samt om den endnu videregaaende Ret for Kjøbenhavns Vedkommende, Forordning af 18de April 1744 § 9, Plakat af 2den Maj 1788 § 8 og Befendtgørelse Nr. 7 af 17de Januar 1884 § 21. — Er Skibet sunket i Sejlløbet uden for de nævnte Steder, er Ejeren vel berettiget til at optage det, naar han gør det inden en passende kort Frist og saaledes, at Braget ikke for Eftertiden frembyder Fare for andre søfarende, men han er ikke saaledes forpligtet dertil, som i det førstnævnte Tilfælde, idet han, hvis det offentlige maa træde til og foranstalte Braget optaget eller uskadeliggjort, ikke hæfter personlig for Omkostningerne derved, men kun med Værdien af det sunkne Skib og dets Inventarium. Med dette hæfter han imidlertid fuldt ud, saavidt fornødent gøres, og han er ikke berettiget til at forrykke den indtraadte faktiske Tilstand til Skade for det offentlige ved at tilegne sig Dele af det sunkne Skib med Inventarium og lade Resten ligge til Hinder og Fare for Sejladsen, jfr. Rancellircircularer af 1ste December 1846, Justitsministeriets Skrivelse af 20de Februar 1863 og navnlig Højesteretsdom af 20de Oktober 1873 (i Ugeskrift for Retsvæsen for 1873, Side 1053—65). — Hvad der saaledes gælder om Brag i Sejløbene, maa i Kraft af